No. 1736 Zaterdag 7 April 1917. 34ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
Waterkant No 4, Overzijde.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

De Verrijzenis des Heeren.

Wanneer wij op den blijden Paaschmorgen plotseling zouden vernemen, dat het Vrede was, en de vreugde weer neerschte alomme; dat nergens meer iets te bespeuren viel van den gruwel der verwoesting, noch van de vernieling des doods; dat overal voorspoed en welvaart bloeide en het geluk den menschen uit de oogen straalde; wij zouden aan zulk een geweldigen ommekeer in de geschiedenis van dezen oorlog onmogelijk kunnen gelooven. Slechts langzamerhand, als de feiten ons overstelpten, zouden we geraken tot de overtuiging, dat het onmogelijk gewaande toch onloochenbaar vast staat.

En wat zou deze wereldschokkende gebeurtenis zijn in vergelijking met de Verrijzenis des Heeren voor hen die Hem hadden zien sterven!

Zijn afgemarteld lichaam, dat de wreedste folteringen had doorstaan met bovenmenschelijke kracht, had nog drie lange uren gehangen aan het kruis. Toen was het gestorven, uitgeput van pijn en als vernietigd door alle denkbare smarten.

Zijn vrienden hadden het lijk begraven, deugdelijk ingewikkeld in fijn lijnwaad.

De rotsspelonk hadden zij gesloten met een grooten steen. De Romeinsche Landvoogd had dien verzegeld, en laten bewaken door wachters.

En zie, bij het aanbreken van den derden dag ontstond er een hevige aardbeving. De wachters ontstelden en zien een engel des Heeren uit den Hemel nederdalen, den steen afwentelen en zich daarop nederzetten. Zijn aangezicht was als een bliksem, en zijn kleed wit als sneeuw. De wachters sidderden van vrees en werden als dooden.

Zij zagen het graf ledig.

Ook vrome vrouwen, Maria Magdalena en een andere Maria, waren gekomen naar het graf om het lijk te balsemen. Zij vermoedden zelfs geen verrijzenis, en werden hevig ontsteld, toen zij den zwaren steen afgewenteld zagen en het Graf geopend.

De engel zeide tot de vrouwen: „Vreest niet, want ik weet, dat gij Jesus den gekruiste zoekt. Hij is niet hier, want Hij is verrezen gelijk Hij gezegd heeft. Komt en ziet de plaats, waar de Heer was neergelegd."

Hij is verrezen!

Wie zal de verbazing schetsen van wachters en vrouwen, toen zij met eigen oogen zagen, dat de Doode was opgestaan!

Een plotselinge vrede met algeheel herstel van de oorlogsverwoesting kan niet sterker ons schokken, dan deze verrijzenis het de wachters en vrouwen deed.

Nog nimmer was een doode tot het leven teruggekeerd.

Wel had Jesus aan sommige gestorvenen het leven weergegeven

Maar zelf opstaan uit den dood!

Het scheen onmogelijk!

En toch hadden de wachters zich overtuigd, dat het graf reeds ledig was, toen de engel den steen had weggenomen en zij alles nauwkeurig konden onderzoeken.

De vrouwen hadden daarenboven het geluk den Verrezene te ontmoeten. En zij vielen neder, omklemden Zijne voeten en aanbaden Hem.

De Apostelen en leerlingen des Heeren konden geen geloof slaan aan het wondere verhaal der vrouwen. Zij snelden zelf toe om het ledige graf te zien. Ook aan hen verscheen de Zaligmaker meerdere malen.

De Opperpriesters, die van den Romeinschen Landvoogd Pontius Pilatus verlof hadden ontvangen het graf te verzegelen en te doen bewaken, om alle bedrog van den kant der getrouwen van Jesus te voorkomen, alleen zij, door hun kennis der Schrift voorgelicht, hadden van te voren gevreesd, dat de Verrijzenis werkelijk zou plaats hebben en de Godheid van Christus bewijzen zoude, want herhaaldelijk en met klem had Christus aangekondigd, dat Hij ten derden dage zou opstaan uit de dooden. Om dit te voorkomen namen zijne vijanden al hun maatregelen!

Toen nu de wachters, als ooggetuigen van het feit, hun de verrijzenis kwamen berichten, konden zij het feit niet loochenen, maar kochten de soldaten om met veel geld om het belachelijke praatje rond te strooien, dat des nachts de leerlingen het lijk hadden weggenomen, toen de wachters sliepen.

Wachters, die geslapen hadden, beweerden alles gezien te hebben in hun slaap; zij hadden niets belet, werden toch niet bestraft, maar rijkelijk beloond!

Neen, de Verrijzenis des Heeren, Zijn opstanding uit de dooden, was een onloochenbaar feit, waarvan geheel Jeruzalem overtuigd was. Publiek werd het verkondigd door de Apostelen, honderden getuigen, die Jesus na Zijn dood gezien hadden, werden door hen aangehaald.

Onder de tijdgenooten van Jesus werd Zijne Verrijzenis openlijk gepredikt als het grootste bewijs van Zijne Godheid. Hij was Heer van leven en dood. Hij stierf, omdat Hij het zelf wilde, maar stond ook weer ten leven op, zooals Hij beloofd had te zullen doen.

De Verrijzenis des Heeren is de gloriezon, waarin de volle waarheid van Jesus' Goddelijke leer schittert.

Nu Jesus verrezen is, hopen ook wij eens te verrijzen ten eeuwigen leven.

Op den eersten Paaschmorgen is de Godheid in volle glorie neergedaald op aarde. Christus werd als herboren. In de grot van Bethlehem geboren in menschelijke lijdelijkheid, keerde Hij in de grot van het H. Graf tot het menschelijk leven terug in Goddelijke Majesteit. Zijn lichaam was verheerlijkt en kon niet langer lijden. Drie en dertig jaren lang had Hij zich mensch getoond en Zoon des menschen. Nu toonde Hij zich God, Zoon van den levenden God, Heer van leven en dood.

Zijn Goddelijke Persoon had te Bethlehem de menschelijke natuur aangenomen en vereenigd met de Goddelijke in een en denzelfden Persoon; in het H. Graf werd de menschelijke natuur overstraald door de Goddelijke en als opgenomen tot de Hemelsche heerlijkheid.

Paschen is daarom de dag van vreugde bij uitstek, de dag van overwinning en zegepraal. Het einde van Christus' Lijden, het begin van zijn Hemelsche glorie, de uitstraling van Zijne Godheid in de menschelijke natuur.

ONZE BEGROOTING in den KOLONIALEN RAAD.

Voorloopig Verslag.

Het Afdeelingsonderzoek heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Algemeene beschouwingen.

Algemeen beleid.

§ 1. Een woord van lof mocht, meende men, hier niet ontbreken voor de heldere uiteenzetting van den financiëelen toestand in de Memorie van Toelichting. Beter dan tot dusverre het geval placht te zijn, geven de begrootingsstukken ditmaal een beeld van den gelde lijken toestand.

Eenige leden meenden er intusschen op te moeten wijzen, dat de inrichting der begrooting in de laatste jaren te vaak gewijzigd wordt. Dit bemoeilijkt telkens meer en meer de vergelijking met vorige diensten.

Dan werd nog opgemerkt, dat de vermelding en toelichting der uitgaven van het afgeloopen jaar in de Ontwerp-begrooting, in verband met den korten tijd, die voor het opmaken daarvan beschikbaar is, zeker veel te zware eischen aan het met de samenstelling der begrooting belaste ambtenaren stelt en bovendien niet bevorderlijk is voor de overzichtelijkheid van de begrooting. Daarenboven beschikt de Administratie van financiën bij de indiening der begrooting dikwijls niet over volledige gegevens en kunnen vele der gegeven cijfers later onjuist blijken. Eenige leden meenden, dat het dan ook de voorkeur zou verdienen bij de begrooting alleen de belangrijke posten van het vorig jaar aan te stippen en toe te lichten en eerst later, bij de Memorie van Antwoord bij voorbeeld, een volledigen en juisteren staat van alle op den vorigen dienst verevende bedragen aan den Raad over te leggen. Veel onvruchtbare arbeid zou, meenden zij, hierdoor kunnen worden vermeden.

§ 2. Geeft het beeld, dat in de Memorie van Toelichting van den financiëelen toestand der Kolonie opgehangen wordt, blijk van eenig vertrouwen in de toekomst, verscheidene leden vertrouwden, dat de gunstige verwachtingen, die bij de samenstelling der begrooting en speciaal bij de raming der middelen gekoesterd werden, nog overtroffen zullen worden. Groote verwachtingen hadden deze leden van den gunstigen invloed, welken de alhier opgerichte petroleumraffinaderij en de ontginning van de phosphaatlagen van Santa Barbara op den economischen toestand in het bijzonder van het eiland Curaçao zullen uitoefenen. Reeds op dit oogenblik toch ziet men, trots de storende invloeden van den Europeeschen oorlog, die groote duurte van allerlei artikelen veroorzaakt, den uitvoer van phosphaat zoo goed als stop gezet heeft enz. enz., zekere welvaart onder de lagere klassen der bevolking heerschen. Er is werk in overvloed te krijgen, de loonen stijgen aanzienlijk.

§ 3. Hoe gunstig echter de vooruitzichten ook mogen zijn, voorshands mocht — zoo werd betoogd — hierin allerminst aanleiding worden gevonden tot het voeren van een minder voorzichtig financiëel beleid. Wil toch de Kolonie binnen niet al te langen tijd hare financiëele onafhankelijkheid kunnen herwinnen, waarop gezinspeeld werd in de Memorie van Toelichting tot het onlangs tot verordening verheven ontwerp tot verhooging van eenige belastingen (gedrukte stukken 1916/1917—11), dan mag niet alles verwacht worden alleen uit het ruimer vloeien der middelen, maar diende er bijzonder gelet te worden op de debetzijde van het budget. Kan, waar het geldt de verheffing van de Kolonie, hetzij op financiëel hetzij op moreel gebied, uit den aard der zaak niet altijd van elke uitgaaf de gunstige resultaten a priori vastgesteld worden, steeds moet toch ook bij deze uitgaven getracht worden voor minimum uitgaven maximum resultaten te bereiken. Men was niet ongenegen voor veel, dat in het belang der Kolonie wenschelijk zou blijken, de uitgaven te voteeren, maar men verlangde altijd, om een koopmansuitdrukking te gebruiken, „waar voor zijn geld".

Tot deze beschouwingen had vooral aanleiding gegeven de gang van zaken met betrekking tot den kort geleden ingestelden Openbaren Gezondheidsdienst. Men had den in druk gekregen, dat daarbij te weinig op de financiëele zijde van het vraagstuk wordt gelet.

Zoo verluidt het, dat er plannen bestaan om nog dit jaar — dus blijkbaar buiten den Raad om — een aanvang te maken met den bouw van nieuwe dokterswoningen in de buitendistricten op het eiland Curaçao, woningen waarvan de kosten geraamd zouden zijn op f 24 000, per stuk. Ook wil het gerucht, dat de tegenwoordige dokterswoning in het vijfde district wegens hare ligging ten opzichte van de bewoonde centra der buitenbevolking zou zijn afgekeurd en voor eene andere der nieuw te bouwen woningen zal moeten worden verlaten.

Als men bedacht, dat nog maar enkele jaren geleden de woning op Pannekoek geheel is verbouwd geworden en tot dokterswoning ingericht, juist omdat zij zoo gunstig gelegen is op het complex gronden, dat aangekocht is geworden om een landbouwende kolonie te stichten, dan leek het haast ongelooflijk, dat de ligging van die woning nu zou kunnen zijn afgekeurd.

Wat de nieuw te bouwen woningen betreft, werd er op gewezen, dat de meest luxueuse woning in de rijkste buurt op Curaçao nog geen huurwaarde heeft van f 1 200,— Wat voor woningen zouden dan toch voor de buitendistricten zijn ontworpen, waarvan de zelfkosten, zelfs bij zeer matige rente-, onderhouds- en afschrijvingskosten, meer zullen bedragen dan die der woning van den rijksten koopman van Curaçao!

Gaarne zou men vernemen of en in hoeverre de geruchten ten deze waarheid bevatten en of het Bestuur in de gelegenheid is eene uiteenzetting te geven van de plannen, die omtrent de inrichting van den Openbaren Gezondheidsdienst bestaan.

Algemeen werd afgekeurd de aanstelling van een opzichter bij den Openbaren Gezondheidsdienst op een traktement van f 2 800,—. Dit traktement vond men buiten alle verhouding, zoowel met de andere traktementen in de Kolonie, als met de beteekenis van het werk. Als voorbeelden werden aangehaald de traktementen van de armendokters, onderwijzers met hoofdakte en vele andere.

Toegegeven, dat een man met vrouw en acht kinderen bezwaarlijk kan rondkomen, zelfs in een bescheiden stand, ligt toch de vraag voor de hand, waarom voor zulk eene betrekking iemand uit Nederland moest uitkomen en dan nog wel iemand met zulk een groot gezin. Dat ook de overtochtskosten van zulk een groot gezin nog al oploopen, schijnt in het geheel niet in aanmerking te zijn genomen.

Al ging het hier maar over een kleinigheid, de geest, die hieruit sprak, had bij sommige leden de vrees doen opkomen, dat men bij den opzet en de inrichting van den Openbaren Gezondheidsdienst, de financiëele zijde van het vraagstuk en gepaste verhoudingen al te licht vaardig uit het oog verliest.

Opnieuw hadden de ongunstige financiëele cijfers van de bovenwindsche eilanden, speciaal ditmaal van Sint Martin, de aandacht van de Afdeelingen getrokken. Schier bij elke begrootingsafdeeling staan de uitgaven voor Sint Martin zoo niet hooger, dan toch bijna zoo hoog als die voor Bonaire of Aruba. En zulks terwijl, volgens het jongste Koloniaal Verslag, de bevolking van Sint Martin niet meer dan 3282 zielen telt, tegen Bonaire 6592 en Aruba 9284.

Als men op bijlage 7 der begrooting de inkomsten en uitgaven van St. Martin vergeleek b. v. met Bonaire (Sint Martin inkomsten f 13,910,—, uitgaven f 52,396,—, tekort f 38,486,—; Bonaire inkomsten f 26,935,—, uitgaven f 45,760,—, tekort f 18,825,—), dan kon men tot geen andere conclusie komen, dan dat de bestuursinrichting op Sint Martin — en ook, doch in mindere mate, op St. Eustatius — van een verkeerden geest schijnt te zijn doortrokken.

Men vond het b. v. niet noodig, dat er wel op elk der drie bovenwindsche eilanden, die vlak bij elkaar liggen, een afzonderlijke Gezaghebber werd bestendigd. Zeer wel kon één Gezaghebber voor de drie eilanden aangesteld worden, aan wien dan als voornaamste eisch kon worden gesteld: rechtskennis.

De Gezaghebber-rechter zou dan alle drie eilanden tot jurisdictie hebben en administratief beheeren.

Gevraagd werd of de maandelijksche verbinding van de bedoelde eilanden met Curaçao eigenlijk niet iets is, dat veel kost en waaraan niemand iets heeft.

Handels- of personenverkeer tusschen die eilanden met Curaçao bestaat er toch haast niet en zal er ook niet licht ontstaan. En voor het overbrengen van de bestuurscorrespondentie alleen en enkele ambtenaren af en toe, daarvoor was die geregelde verbinding toch werkelijk wat al te duur. De mail kan immers best over andere eilanden gaan en aan de enkele ambtenaren, die zoo nu en dan verplaatst worden, kunnen reiskosten toegekend worden om b. v. over Trinidad of over Sint Thomas de reis te maken. Men is dan veel goedkooper uit.

In dit verband verklaarden verscheidene leden het nut van een stoomvaartverbinding, waarover in de Tweede Kamer wel eens gesproken is geworden, absoluut niet te kunnen inzien. Van economische beteekenis is zulk een verbinding zeker niet. Alleen — zoo merkten een paar andere leden op — wanneer de verbinding zou kunnen plaats vinden door een flink zeewaardig stoomschip, dat dan in zijn vaarplan ook een of meer havens van het eiland Santo Domingo kon opnemen, dan zoude er daarvoor, uit economisch oogpunt, iets te zeggen vallen.

Men beval den financiëelen toestand van de bovenwindsche eilanden ten slotte nogmaals dringend in de ernstige overweging van het Bestuur aan en vertrouwde, dat een volgende begrooting voor de bovenwindsche eilanden een gunstiger verhouding tusschen inkomsten en uitgaven zal te zien geven dan de onderhavige. Men vreesde anders dat van de zoo gewenschte financiëele onafhankelijkheid van de Kolonie als één geheel wel niet licht iets terecht zal komen.

Eenige leden stelden de vraag of het niet uitvoerbaar zou zijn om, hetzij met den Koninklijken West Indischen Maildienst, hetzij met de Red D Line een overeenkomst aan te gaan om een of meer hunner schepen op de reis naar Curaçao Aruba te laten aandoen tot het opnemen van passagiers. De reis van Aruba naar Curaçao per zeilschip is voor velen zeer bezwaarlijk. Met het oog op de kosten kon in zoodanig geval de reis van de Gouvernements-schoener naar Aruba vervallen.

§ 4. Hoe noodzakelijk ook groote zuinigheid in de huishouding der Kolonie nog steeds geacht werd, toch moesten de Afdeelingen aandringen op de spoedige totstandkoming van de algemeene traktementsverhooging der ambtenaren. Er zijn categoriën, die de verhooging reeds gehad hebben, anderen wachten nog steeds, niettegenstaande de druk der tijden voor hen even zwaar of misschien nog zwaarder is dan voor de meer gelukkigen. Het Gouvernement betrachte eenvoudig de billijkheid en geve ook den wachtenden hunne verhooging.

Van verschillende zijden werd aan-

gedrongen op eenige verlenging der kantooruren. Kantoren, die met het publiek te maken hebben, moeten niet reeds om twee uur des namiddags gesloten zijn, minstens moeten zij geopend blijven tot vier uur. Het postkantoor behoort nog langer open te blijven, b v. tot zes uur, zooals op de meeste andere plaatsen.

Verlenging der kantooruren zal allicht ook inkrimping van het lagere personeel met zich kunnen mede brengen. Het Gouvernement betale zijn ambtenaren goed, maar eische van hen ook behoorlijken arbeid en schaffe overtollige krachten af.

§ 5. Men wenschte deze gelegenheid niet te laten voorbijgaan zonder op te komen tegen de gedragslijn, die meer en meer gevolgd wordt om gewichtige zaken, waar het dikwijls over groote bedragen gaat, met voorbijgang van den Raad, bij suppletoire begrooting of bij de begrooting zelve bij de Tweede Kamer aanhangig te maken.

Zoo is nog onlangs een Openbare Gezondheidsdienst ingesteld, zijn er verschillende ambtenaren benoemd en uitvoering gegeven aan eenige voorstellen van den Adviseur, alles zonder dat de Raad in de gelegenheid is gesteld zijn oordeel omtrent een en ander uit te spreken en zonder dat er in het minst periculum in mora was.

§ 6. Gevraagd werd hoe het staat met den achterstand in de betaling der huurpenningen door de pachters van domeingronden.

Het bedrag, dat volgens het Koloniaal Verslag op einde 1915 uitstond werd veel te aanzienlijk geacht en wees, volgens eenige leden, op weinig voortvarendheid bij de invordering.

Ook werd de opmerking gemaakt, dat vele der huurgrondjes onverbouwd blijven. Wie zijn huur niet trouw betaalt en zijn grondje niet bewerkt, behoorde tot ontruiming gedwongen te worden.

Vertrouwd werd, dat de verplaatsing der pachters dit jaar haar beslag zal krijgen. Er zijn nu maisstokken in overvloed voor dakbedekking. Te lang reeds is deze verplaatsing hangende; wat spoed, nu de omstandigheden gunstig zijn, is ten zeerste gewenscht.

Gevraagd werd of er kans bestaat op hernieuwde exploitatie van de phosphaatmijnen op Aruba. Was men wel ingelicht, dan had eene Curaçaosche Maatschappij concessie daarvoor gevraagd. Is er kans dat die concessie spoedig kan worden verleend, zoodat met het werk een aanvang kan worden gemaakt?

Eenige leden zouden gaarne het middagschot weder zien ingevoerd Het wordt algemeen gemist, de kerkklok hoort men niet overal en het kost toch zooveel niet.

Politie.

§ 7. Geklaagd werd over het sterk toenemen van diefstallen in den laatsten tijd. Waren vroeger vooral de planters de slachtoffers der dieven, tegenwoordig zijn brutale dief stallen, ook in de stad, aan de orde van den dag.

Gevraagd werd of er soms verband kan bestaan tusschen de dief stallen en de bioscoop. De sensationeele films, waarin vernuftig uitgedachte misdrijven, moord, roof, diefstal schering en inslag zijn, prikkelen de verbeelding van het volk en kunnen het tot allerlei kwaad brengen. Dergelijke films moesten wat meer geweerd worden, zoodat de bioscopen kunnen blijven wat zij behooren te zijn: gelegenheden tot aangename en leerzame ontspanningen.

Ook werd verband gezocht tusschen de diefstallen en het sterk dobbelen op straat en in kroegen en andere gelegenheden.

Gevraagd werd of aan het Bestuur iets bekend is van het veelvuldig voorkomen van diefstallen van geiten op het in huur uitgegeven complex Dokterstuin-Pannekoek.

Vele leden waren van oordeel, dat nu Curaçao in een stadium van, naar zij hoopten, groote ontwikkeling is getreden, de politie grondig zal worden hervormd en verbeterd. Er wordt algemeen zeer geklaagd over de straatpolitie. Men ziet des nachts haast geen politieagent op straat.

Geklaagd werd ook over verontreiniging der straten. De politie ziet niet voldoende toe, dat er geen vuil op straat wordt uitgeworpen.

Enkele leden wezen er op, dat de wijze, waarop de politie tegen vreemdelingen, die hier aankomen, optreedt, dikwijls aanstoot verwekt. Als het ware onder politiegeleide worden soms de vreemdelingen naar de wacht gebracht, waarschijnlijk om daar de voorgeschreven som gelds te storten.

Andere leden meenden, dat die vreemdelingen dit waarschijnlijk wel zouden kunnen voorkomen, als zij het bedrag aan boord aan de politie ter hand stelden. Ernstiger grieven hadden deze leden echter tegen de wijze van terugbetaling der gestorte bedragen. Vaak kunnen de belanghebbenden niet dan na lang wachten hun geld terugkrijgen, omdat b.v. de ambtenaar, die het geld in bewaring heeft, er niet is. Dat dit een zeer slechten indruk verwekt, behoeft geen betoog.

Gevraagd werd hoe deze zaak geregeld is en aangedrongen werd in elk geval op eene betere regeling.

Gaarne zou men voorts vernemen of ook van sommige bewoners der andere eilanden der Kolonie eene zekerheidsstelling in geld gevorderd wordt bij aankomst op Curaçao. Zoover men kon nagaan, bestond er dienaangaande geen wettelijk voorschrift.

Aangedrongen werd op het nemen van maatregelen tegen het onordelijk opdringen van ponten bij aankomst alhier van stoombooten. Dokter, douane en agenten kunnen de scheepstrap haast niet bereiken, zooveel gedrang als er dan gewoonlijk ontstaat. Dat de vreemdelingen, die onwillekeurig vergelijkingen maken tusschen den toestand hier en op andere plaatsen, b.v. de Engelsche eilanden, van de hier heerschende orde een heel ongunstigen indruk medenemen is duidelijk.

Men vertrouwde, dat de havenpolitie — goed georganiseerd, goed geleid en uit goede elementen samengesteld — een groote verbetering hierin zal brengen. Wat betreft het middel van vervoer, waarover die politie dan te beschikken zal hebben, namelijk een motorboot, werd opgemerkt, dat de voorgenomen regeling, waarbij die boot ten dienste zal zijn èn van de douane èn van de havenpolitie, al dadelijk gebrekkig is. Voor de bediening van een haven als Curaçao heeft en de douane en de politie de absolute beschikking over een motorboot noodig, wil men van het gesukkel met een roeiboot of pont, die voor tochten naar het Schottegat haast niet te gebruiken is, geheel af zijn.

Op beteugeling van den clandestienen drankverkoop, vooral in de buitendistricten, werd aangedrongen.

Onderwijs.

§ 8. Wederom moesten verscheidene leden tot hun spijt getuigen, dat de resultaten van het onderwijs — waarbij zij meer in het bijzonder het oog hadden op de Hendrikschool alhier — niet bevredigend zijn. Slechts aan één leerling is over het afgeloopen jaar het getuigschrift voor goed volbrachte studie uitgereikt kunnen worden.

Waaraan ligt het toch — zoo werd gevraagd — dat het onderwijs aan deze school zooveel teleurstelling baart? Is het leerplan niet overladen? Zijn er — zooals in een der rapporten is gezegd — leerkrachten, die niet voor hun taak berekend zijn?

Gaarne zou men kennis willen nemen van de jongste rapporten van den Inspecteur van het onderwijs en van de Schoolcommissie.

Nogmaals werd aangedrongen op het verleenen van studiebeurzen aan jonge onderwijzers met Curaçaosche akte, ten einde zich in Nederland verder te kunnen bekwamen.

Men had den indruk, dat bij de benoeming van onderwijzers over het algemeen te weinig werd gelet ook op physieke geschiktheid.

Eenige leden wezen op de tegenstrijdigheid, die omtrent de uitkomsten van het lager Onderwijs in de buitendistricten op Curaçao te constateeren valt tusschen het rapport van den waarn. Inspecteur van het onderwijs over het jaar 1915 en de mededeelingen in het Koloniaal Verslag. In bedoeld rapport leest men o. a.: „de uitkomsten van het onderwijs op de buitenscholen zijn ongunstig, in verschillende gevallen zeer ongunstig; kennis van het Nederlandsch was onder die omstandigheden over het algemeen onvoldoende; bij het lezen bleken de kinderen het gelezene meestal slecht te verstaan en vragen over de les konden dan ook meestal niet in het Nederlandsch beantwoord worden; het rekenen ging in de meeste gevallen zuiver werktuigelijk"; terwijl het Koloniaal Verslag het volgende vermeldt: „de uitkomsten van het onderwijs op de buitenscholen zijn maar matig; het gros der kinderen leest er voldoende vlot niet te moeilijke Hollandsche boekjes, en kan het gelezene in het papiëmentsch vertalen; rekent tamelijk wel met geheele en gebroken getallen, al is het wat werktuigelijk; de beste leerlingen van de scholen kunnen iemand, die hun in het Hollandsch, niet te vlug sprekend, vragen stelt, vrij zuiver in het Hollandsch antwoorden".

Wiens oordeel, zoo werd gevraagd, moet het Koloniale Verslag geacht worden weder te geven?

Landbouw.

§ 9. Eenige leden achtten de uitgaven voor den landbouw niet verantwoord. Niettegenstaande in de jongste Koloniale Verslagen vele proeven heeten te zijn geslaagd, blijven echter tastbare resultaten uit. Waaraan, zoo vroegen zij, moet het worden toegeschreven, dat, niettegenstaande den buitengewonen regenval van het afgeloopen seizoen, de oogst over heel Curaçao zoo erg is tegengevallen? En hoe komt het, dat zoovele der huurgrondjes geheel of voor een grootste deel onbewerkt zijn gebleven?

Van andere zijde werd opgemerkt, dat, dank zij het landbouwdepartement, die zaad van de maissoort Feterita heeft verstrekt, de oogst op Aruba is gered. Verder werd ook nog gewezen op de gunstige resultaten met het Soudangras verkregen, waarvan den verbouw als veevoeder meer en meer uitbreiding erlangt.

Gevraagd werd welke resultaten zijn verkregen met den motorploeg en verder op welke wijze het Bestuur zich voorstelt profijt te trekken van de onlangs op Barbados aangekochte dure rasbokken.

Men had vernomen, dat de limoenaanplant op Sint Martin verre van gunstig staat en dat er daarvan geen resultaten te verwachten zijn. Zoo dit waar mocht zijn, dan ware het onverantwoord daarmede voort te gaan.

Openbare werken.

§ 10. Gevraagd werd of, wanneer de verbetering van de Sint Annabaai ten einde gebracht zal zijn, niet ook de vaargeul van de Paardenbaai op Aruba zou kunnen worden uitgediept en beter bevaarbaar gemaakt.

Op verbetering der straten en wegen op Curaçao werd sterk aangedrongen. De toestand der wegen in de buitendistricten is zeer slecht en belemmert het vervoer van producten bij regens in niet geringe mate Eenige leden schreven den tegenwoordigen slechten toestand toe aan het gebruiken van slecht materiaal en gebrekkigen waterafvoer.

Men was niet ongenegen het crediet voor onderhoud van straten en wegen wat te verhoogen, als daarmede verbetering van den toestand kon worden verkregen.

Met het oog op het toenemend verkeer, vooral van automobielen, in de Willemstad, werd de noodzakelijkheid betoogd van het verbreeden van de straat aan de Overzijde, waar Breede-straat en Roode Weg elkaar ontmoeten. Door het aankoopen of, desnoods, onteigenen van een strook gronds van het erf Wacao kan te d[illegible]r plaatse een gevaarlijke hoek uit de straat weggemaakt worden.

Een lid vroeg of er kans bestaat, dat nog dit jaar een algemeene begraafplaats op Curaçao komt. Z.i. was de zaak van te groot belang om lang uitstel te gedoogen.

Openbare Gezondheidsdienst.

§ 11. Waar de Raad geen mededeeling had gekregen van de plannen omtrent de organisatie van dezen dienst, wenschten de Afdeelingen te doen uitkomen, dat uit haar zwijgen bij de betrekkelijke artikelen der begrooting geenerlei conclusie mag worden getrokken.

Men bracht ter sprake, dat de Vereenigde Staten van Amerika, de republieken van Midden- en Zuid-Amerika, zoo ook enkele der West Indische eilanden lijders aan trachoma weren. Het toelaten van lijders aan deze ziekte in de kolonie kon, meende men, nadeelige gevolgen met zich medebrengen Gaarne vernam men 's Bestuurs inzicht hieromtrent.

Artikelen.

Art. 25. Eenige leden maakten de opmerking, dat, naar het hun voorkomt, bij de afgifte van bewijzen van onvermogen niet altijd voldoende wordt onderzocht of de aanvragers er inderdaad recht op hebben. Zij grondden hun oordeel op de omstandigheid, dat, terwijl zulk een bewijs wordt afgegeven om de kosten van het voltrekken van een huwelijk te ontgaan, de bruiloft vaak met groote luxe wordt gevierd.

Art. 29. Gevraagd werd of de voogdijraden al dan niet met succes werken.

Art. 36. Men betwijfelde het nut van deze uitgave.

Op Curaçao zijn de boschwachters aangesteld voornamelijk om toezicht te houden over de gronden van Dokterstuin en Pannekoek. Nu dat die gronden haast alle binnenkort in huur zullen zijn uitgegeven, werd de vraag gesteld of de boschwachters nog langer noodig zijn.

Art. 37c. Met het oog op de groote financiëele verantwoordelijkheid van den sub-ontvanger — f 300,000 ongeveer gaan jaarlijks door zijne handen — werd het voorstel gedaan diens toelage te verhoogen.

Art. 47a. De vraag werd gesteld of de klerken belast zijn met het ontvangen van gelden. Zoo ja, dan achtten eenige leden een toelage van f 300,— voor iemand, op wien groote geldelijke verantwoordelijkheid rust, te laag.

Art. 60a. Enkele leden hadden vernomen, dat het hoofd van de Hendrikschool eerlang naar Nederland zal terugkeeren. Zij gaven het Bestuur in overweging moeite te doen om dien onderwijzer, die een zeer goede leerkracht is, in de kolonie te houden.

Die leden drongen er op aan, dat de functiën van Inspecteur van het onderwijs en van Secretaris der Schoolcommissie gescheiden zouden worden. Aan het ambt van Secretaris is zooveel schrijfwerk verbonden, dat, meenden zij, de werkzaamheden van Inspecteur er ongetwijfeld onder lijden moeten.

Art. 6f. Men had geen bezwaar tegen deze uitgave, doch meende te moeten opmerken, dat de billijkheid eischt, dat dan ook aan leden van andere commissiën vergoeding behoort te worden toegekend.

Art. 63 en 64. Op reglementeering van de armenzorg werd aangedrongen.

Art. 67a. Gevraagd werd naar het nut, dat de kolonie Curaçao trekt van de verrichtingen van den raadsman in landbouwzaken.

Art. 68a. Daar in het jongst verschenen Koloniaal Verslag geen mededeelingen omtrent de hoenderteelt op Cas Chiquito werden gedaan, werd de vraag gesteld hoe het met die teelt staat.

Art 81. Men betreurde de keuze van de standplaats der polikliniek. Dringend werd in overweging gegeven de opschriften „Ingang mannen" en „Ingang vrouwen" te doen verwijderen.

Art. 98. Men spoorde aan om bij het uitvoeren van deze werken de grootst mogelijke zuinigheid te betrachten.

Een bedrag van f 2,200,— voor het bouwen van een politiewachthuis op Dokterstuin kwam velen leden bijzonder hoog voor.

Art. 99. Gaarne zou men wenschen te worden ingelicht omtrent de resultaten van den damaanleg en meer speciaal of die aanleg van invloed is geweest op den stand van het water in de putten.

Art. 99bis. Het had de aandacht getrokken, dat juist nu dat er zich een maatschappij voor den aanleg en de exploitatie van werken voor watervoorziening heeft gevormd, die reeds gronden heeft aangekocht, door het Bestuur een crediet wordt aangevraagd om onderzoek te doen naar de mogelijkheid om Willemstad van een drinkwaterleiding te voorzien.

De vraag werd gesteld of het niet beter was deze aangelegenheid althans voorloopig aan het initiatief van die maatschappij over te laten en hare resultaten af te wachten.

Art. 106a. Enkele leden konden niet nalaten hun leedwezen er over uit te spreken, dat bij de benoeming van een onderhavenmeester de tegenwoordige assistent loods, die in alle opzichten blijken heeft gegeven goede zeemanskunst te bezitten, achteruit gesteld is.

Zij hoopten, dat het Bestuur er om zal zorgen, dat eenige vergoeding voor die achteruitstelling niet lang op zich zal laten wachten.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 2den April 1917.

De Rapporteurs,
H. STATIUS MULLER.
EDWIN SENIOR.

DE OORLOG.

De Verbondenen blijven aan het Westerfront voortrukken, nemen telkens nieuwe steden en dorpen in en zitten den Duitschers heel dicht op de hielen. Maar een gevecht in het groot is dit nog niet. De groote slag, het offensief der Duitschers, is eerst Donderdag 5 April begonnen. Spoedig kunnen we dus zeer belangrijke berichten verwachten. Uit voorzorg werd het Hoofdkwartier van den Generalen Staf der Duitschers maar vast over den Rijn gebracht. Men is daar op alles voorbereid, ook op het ergste, naar het schijnt.

In den Duitschen Rijksdag werden door de socialisten sterk revolutionaire uitdrukkingen gebruikt. Het verlangen naar het vormen van een republiek werd openlijk uitgesproken.

De honger is een scherp zwaard. De ontevredenheid in Duitschland wordt steeds grooter. De militaire macht zal dus haast moeten maken met het offensief.

Het is slechts de vraag, welke partij het best daarop is voorbereid. Aan beide zijden wachten nog zeer veel toebereidselen op uitvoering. Maar, men kan niet langer wachten, er MOET een eind aan den oorlog komen, en spoedig ook.

De revolutie in Rusland vindt weerklank in de gemoederen van vele volkeren. In Spanje kon de weerbarstigheid der hongerige bevolking bij tijds worden onderdrukt door de ferme houding van Koning Alfons en het flink optreden der Regeering.

In het Oosten hebben de Engelschen groot succes. In Egypte, Mesopotamië, en Palestina worden de Turken verslagen en verliezen hun mooiste posities. Mesopotanie is van alle Turken gezuiverd.

De Russen hebben zich daar met de Engelschen vereenigd.

Of Amerika het einde van den oorlog zal verhaasten?

President WILSON heeft gisterenmorgen, 6 April, de verklaring van het Congres geteekend, dat er oorlog bestaat tusschen de Vereenigde Staten en Duitschland.

Wat zullen hiervan de gevolgen zijn?

Het feit is nog van te jongen datum om daar iets naders van te weten.

We zullen maar weer kalm afwachten, wat er nu verder gebeuren gaat.

Het einde van den oorlog komt al dichter bij!

Berichten uit de Kolonie.

De Vrijmoedige.

Onze geachte Collega *De Vrijmoedige* is zijn twee en veertigsten jaargang ingetreden. De Directeur-Uitgever van het Blad, de Heer C. D. MEYER, toont zich vrij moedig door op zijn hoogen leeftijd en met zulk een wankele gezondheid den inspannenden journalistieken arbeid vol te houden en con amore te verrichten.

Van harte wenschen wij ZEd. geluk en veel succes.

Nieuwe Firma.

In *de Punda*, het handelscentrum onzer stad, werden dezer dagen twee nieuwe zaken geopend, terwijl ook een koopmansvennootschap gesticht werd door de Heeren J. M. DE WINDT Sr. en Jr. onder de firma J. M. DE WINDT & Co.

Dat zijn goede teekenen des tijds!

Studiebeurzen.

We vragen ditmaal een bizondere aandacht voor den OPROEP van het Groepsbestuur *Nederlandsche Antillen* van het A. N. V. Er worden studiebeurzen beschikbaar gesteld niet slechts voor kinderen van de eilanden en buitendistricten, om hier ter stede M. U. L. O. te kunnen genieten aan Openbare en Bizondere Scholen, maar allereerst wil het Groepsbestuur helpen bij een degelijke vakopleiding in Nederland.

En nu wordt niet alleen gedacht aan de opleiding tot Onderwijzer, of Stuurman, waarvoor reeds meerdere malen een beurs vergeven werd, maar de bedoeling is de meer bizondere opleiding tot een of ander ambacht.

Flinke ambachtslui kunnen op Curaçao best gebruikt worden. Daaraan bestaat een leelijk tekort.

Nu verschillende industrieën zich hier in het groot ontwikkelen, is de vraag naar degelijk opgeleide vaklui zeer groot.

Een flinke smid, verver, timmerman, metselaar, opzichter, werktuigkundige, electriciën, bankwerker zou nu grof geld kunnen verdienen.

Ook blijft de oproep niet beperkt tot de jongere jongens alleen.

Ook bij, die reeds iets van het vak verstaat en zich verder wil bekwamen, of een diploma wil behalen aan een ambachtsschool komt zeer zeker in aanmerking.

Natuurlijk, behoeft de gegadigde niet tijdens den gevaarlijken oorlogstijd naar Nederland te vertrekken, maar kan gerust wachten tot de zeereis onder veiliger omstandigheden kan geschieden.

We hopen, dat ditmaal de goede bedoeling van het Groepsbestuur ten volle zal gewaardeerd worden en er vele aanvragen inkomen. Als de middelen der Groep niet toereikend zijn om allen te helpen, kunnen nog andere wegen worden in geslagen om de vakstudie onder de Curaçaosche jongelui wat meer te bevorderen.

Waarom?

Toen de nieuwe Loods CORN. HOEK Dinsdagmiddag het Noorsche stoomschip *Skulda* naar buiten had gebracht en weer in de motorboot zat, zag hij een matroos van het stoomschip in zee springen. De loods

koerste op hem af, maar de kerel ontweek moedwillig de boot. Tot viermaal toe werd van de *Skulda* een reddingsboei geworpen, eenmaal onmiddelijk onder het bereik van den zwemmer. Maar de man stiet ze weg en zwom verder. De loods stoomde naar wal en haalde een paar politieagenten. Een duiker van de Havenwerken sprong in zee om den man, die zinkende was, te redden, maar deze … pogingen om den duiker … onder water te houden. Eindelijk, toen de krachten hem begaven, liet hij los en kon de duiker den man boven water brengen. De politie nam hem over en bracht hem naar wal. Op verzoek van den Loods werd de man echter weer naar boord gebracht van de *Skulda* die inmiddels had gestopt. De matroos bedankte met een kort woord voor zijn redding en scheen spijt te hebben..

Waarom deed de man deze daad? Wilde hij van boord ontsnappen en weer naar wal zwemmen, of was het een poging tot zelfmoord?

Nooit te oud om te leeren.

Grl. JUAN VICENTE GOMEZ heeft in Venezuela verboden arbeiders uit te betalen met bonnetjes, die dan later in winkels en herbergen worden ingewisseld. Dat gevaarlijke sy steem van uitbetaling bestaat ook op Curaçao. De gedwongen winkel nering en de drinkdwang wordt er sterk door bevorderd.

Gedecoreerd.

Heden morgen half zeven werden een negental militairen, voor het front van den troep, gedecoreerd met eene onderscheiding voor lang… In gewone omstandigheden geschiedt zoo iets ongemerkt; dezen keer had het met een zekere plechtigheid plaats, omdat er onder hen één was, n.l. de Sergeant G. van der Horst, die de gouden medaille ontving.

De Kapitein H. I. Bierman, Commant der Troepen, hield een aanspraak voor den troep en wist met kernachtige woorden de goede en veelvuldige diensten, door dien Sergeant bewezen, weer te geven.

Ook wij kennen van der Horst, die de laatste vijf jaren, als Brigadier van de politie, zijn diensten heeft gepresteerd en sluiten ons aan bij hetgeen door den Kapitein werd gezegd.

Van harte wenschen wij hem geluk met deze onderscheiding … pen, dat hij … voor den … de politie behouden zal blijven.

Van zijn collega's uit het fort en van de politie werden hem souvenirs aangeboden.

Behaalde afstanden door 't station D. T. alhier.

Met S.S. Zulia 976 mijlen.
Met S.S. Caracas 1090—1500 1400 mijlen.
Met S.S. Nickerie 800 mijlen.
America met 't Kuststation Cape May 1640 mijlen.
Met 't Kuststation New-London 1800 mijlen.

Muziekuitvoering.

Zondagavond om 7.30 uur Overzijde.

PROGRAMMA.

1. Salut aux Heros — Pas. Red — D. Regent
2. Die beiden Blinden — Ouverture — Mehül
3. Rose Mousse — Valse Lente — A Bosc
4. … sur l'Africaine — Meyerbeer
5. …
6. Une nuit …
7. Der lustige Pfeifer — C Uschmann
8. Un tiki so — Danza — 1e. uitv. — J P Boskalon

The musicians strike — Marsch — Ch Geng

Ratten.

Gedurende het 1e. kwartaal werden in het fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd 220 ratten.

Posterijen.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven.

… Ramon Albuja 2, Delfina Cicilia, Enrique …, Estella de Duran, Luis Hernandez, … Granvil, Victor Gil … drup Francisco … Hoyer, Clemencia Jan… Isabel Lopes, Herm… 8, Emile Joubert, … Welantoni.
Drukwerk: Marg. …ann-Bordas.
Drukwerk zonder adres: … exemplaar van de Nieuwe Rotterdamsche Courant.

Officieele berichten.

Aan den seinwachter op het fort Nassau W. H. Galmeyer is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend, en W. F. Wausing is tijdelijk in diens plaats aangesteld.

De heer J. H. M. Ellis is op zijn verzoek tijdelijk ontheven van de functiën van geneeskundige aan de inrichting ter behandeling van besmettelijke geslachtsziekten alhier, en de heer W. H. Winkel is tijdelijk belast met die functiën.

De bioscoop-censuur.

Het kan ongetwijfeld zijn nut hebben eens te wijzen op de algemeene beginselen, waarvan de Engelsche rijkskeurings-commissie voor films uitgaat, gelijk deze onlangs in een bijeenkomst dezer commissie te Londen werden uiteengezet.

Uit den aard der zaak bestaan slechts enkele algemeene aanwijzingen voor het onderzoek der films, daar ieder geval op zich zelf moet worden beoordeeld. Algemeen wordt echter vastgehouden aan de regels, dat de levende figuur van den Christus niet op het doek mag worden vertoond en dat naaktheid onder geen enkele omstandigheid wordt toegelaten.

De censors gaan verder uit van het algemeene beginsel, dat niets mag worden toegelaten, dat naar hunne oprechte meening er toe zou kunnen leiden het publiek of een gedeelte van het publiek te demoraliseeren, dat de misdaad zou kunnen verontschuldigen, de methodes van misdadigers leeren, het huwelijk doen minachten of de heiligheid van familie-banden zou kunnen verlagen.

Verder heeft de keuringscommissie haar goedkeuring geweigerd aan films, welke openbare personen als zoodanig belachelijk kunnen maken, alsmede aan films, welke de gevoeligheden van vreemde volken en … vredenheid zaaien onder het volk.

Wat de films betreft, die liefdesdrama's en dergelijke weergeven, heeft de commissie elke film afzonderlijk beoordeeld naar het gevoel …, dat als het gemiddelde kan worden aangenomen.

Ook werden alle films uitgeschakeld, die de ondeugd in een aanlokkelijken vorm voorstellen.

Films, waarop diefstallen, rooverijen en gewelddaden en allerlei prikkelende avonturen van cowboys, roovers en andere bandieten worden voorgesteld, werden onderscheiden in dezulke, waardoor de jeugd met diefstal en misdaad vertrouwd wordt gemaakt en dezulke die al… Uitgeschakeld werden eveneens alle films, waarop de tegenwoordige methodes van diefstal worden aangegeven.

Ook onwelvoegelijke kleeding mocht niet op de films voorgesteld worden.

Nederland.

Regeeringsverklaring.

De … in de Tweede Kamer door den heer Cort van der Linden, Minister van Binnenlandsche Zaken, afgelegde verklaring is als volgt:

Mijnheer de Voorzitter, ik ben thans in staat aan de Kamer eenige nadere mededeelingen te doen betrekkelijk de ernstige gebeurtenissen van den jongsten tijd.

De Regeering heeft tot dusver bij de moeilijkheden, die tijdens den oorlog zijn ontstaan, haar houding zelfstandig bepaald. Zij heeft geen reden gevonden anders te handelen ten aanzien van den verscherpten …oorlog, dien Duitschland …

De Regeering … den oorlog strikt gehouden aan het internationale recht; wat recht is blijft naar hare meening recht, ook al wordt het door anderen geschonden. De Regeering heeft niet nagelaten telkens wanneer de belangen van Nederland werden benadeeld ernstig te protesteeren tegen handelingen der verschillende belligerenten, die naar hare meening met het volkenrecht niet in overeenstemming waren te brengen. Met name heeft zij het beginsel der vrije zee hoog gehouden.

Tegen de thans door Duitschland aangekondigde maatregelen heeft de Regeering, hare onpartijdige gedragslijn volgend, met nadruk geprotesteerd, zoowel wat betreft de belemmering der vrije vaart als wat betreft het voorgenomen gebruik van duikbooten, dat met de beginselen van het volkenrecht niet is overeen te brengen.

Evenmin als bij de andere ernstige inbreuken op het internationaal recht vindt zij thans aanleiding verandering te brengen in hare nationale politiek.

Zij houdt vast aan de herhaaldelijk door de Staten-Generaal goedgekeurde politiek van stipte neutraliteit, welke meebrengt strikte onpartijdigheid; zij wijkt echter niet af van het voornemen iedere schending van ons grondgebied of van onze souvereiniteit, van welke zijde ook ondernomen, met de wapenen te keeren. De moeilijkheden en gevaren uit den nieuwen toestand geboren hoopt de regeering met vastberadenheid en met beleid te boven te komen. (Toejuiching.)

Buitenland.

De Rede van President Wilson in den Senaat.

Aan de Duitsche bladen ontleenen wij den volledigen tekst van de belangrijke rede, welke president Wilson onlangs in den senaat gehouden heeft.

Deze luidt als volgt:

Heeren Senatoren!

Den 18en December van het vorige jaar, heb ik een eensluidende nota aan de regeeringen der naties, die in den oorlog gewikkeld zijn, gezonden en haar daarin verzocht, duidelijker dan tot dusverre door een der groepen oorlogvoerenden was gedaan, de voorwaarden uiteen te zetten, waarop zij het mogelijk zouden achten vrede te sluiten. Ik sprak ten gunste der menschheid … neutrale naties, zooals wij, bij wie groote levensbelangen door den oorlog op het spel worden gezet.

De centrale mogendheden zonden een gemeenschappelijk antwoord, waarin zij slechts mededeelden, dat zij bereid waren op een conferentie de vredesvoorwaarden met de tegenstanders te bespreken. De Ententemogendheden hebben … geantwoord en, zij het ook in algemeene bewoordingen, maar toch met voldoende duidelijkheid om alle bijzonderheden te omvatten, de overeenkomsten, waarborgen en daden van herstel aangegeven, welke zij voor een bevredigende oplossing onvoorwaardelijk noodig achten.

Wij zijn veel nader tot een bespreking van den vrede, die dezen oorlog zal beëindigen. Wij zijn ook veel nader tot de bespreking over den internationalen bond, die later den vrede in de wereld moet handhaven.

Bij zulke vredesonderhandelingen, die dezen oorlog moeten beëindigen, wordt voorop gesteld, dat de vrede gevolgd moet worden door een samenwerking tusschen de mogendheden, welke het onmogelijk zal maken, dat een dergelijke catastrofe ons nogmaals zal overvallen. Ieder, die de menschheid lief heeft en ieder verstandig en nadenkend mensch moet dat als vaststaand aannemen.

Ik heb deze gelegenheid gezocht om … te spreken, wijl ik meende … die met mij vereenigd is tot vaststelling van onze internationale verplichtingen zonder voorbehoud, de gedachten en bedoelingen, uiteen te zetten, welke bij mij vasten vorm hebben aangenomen, ten opzichte van de plichten onzer regeering in de komende dagen, als het noodig zal zijn de grondslagen van den vrede tusschen de naties volgens een nieuw plan te leggen.

Het is ondenkbaar, dat het volk der Vereenigde Staten in dit groote werk geen rol zal spelen. Een rol daarin spelen zal tevens de gelegenheid bieden, waarop het zich … van zijn politiek … doeleinden … de gebruiken van zijn regeering sinds den dag, toen het een nieuwe natie vormde, en het de menschheid den weg naar de vrijheid wees, heeft willen voorbereiden.

Het kan zich niet met eere onttrekken aan de taak, waartoe het nu geroepen wordt, en het wenscht er zich ook niet aan te onttrekken. Toch is het volk tegenover zich zelf en de andere naties ter wereld verplicht, de voorwaarden uiteen te zetten, waarop het zich gerechtigd voelt deze taak te vervullen.

Deze taak is de volgende: Het volk der Vereenigde Staten moet zijn gezag en macht bij het gezag en de macht van andere naties voegen om den vrede en de rechtvaardigheid in de geheele wereld te waarborgen. Zulk een oplossing kan nu niet lang meer worden uitgesteld. Het is billijk, dat alvorens zij komt, onze regeering openhartig haar voorwaarden formuleert, waarop zij zich gerechtigd gevoelt

het volk te vragen, dat het de formeele en plechtige toetreding tot een vredesbond goedkeurt.

Ik heb u hier bijeen doen roepen om deze voorwaarden scherp te formuleeren. Eerst moet de huidige oorlog geëindigd zijn. Wij moeten echter uit eerbied voor de oprechtheid en voor de juiste inachtneming van de opinie der menschheid zeggen, dat voor zoover onze deelneming aan waarborgen voor den toekomstigen vrede er bij betrokken is, het een zeer groot verschil maakt, op welke wijze en op welke voorwaarden de oorlog beëindigd wordt. De verdragen van de overeenkomsten, die den oorlog beëindigen, moeten zulke voorwaarden bevatten, dat zij een vrede scheppen, welke waard is gewaarborgd en gehandhaafd te worden, een vrede, die de goedkeuring van de geheele menschheid kan verwerven en niet slechts de afzonderlijke belangen en onmiddellijke doeleinden van de in den oorlog gewikkelde naties zal dienen.

Wij zullen onze stem niet doen gelden om de voorwaarden te doen vaststellen, maar wel zullen wij, daar ben ik zeker van, onze stem verheffen, als vastgesteld moet worden of zij duurzaam zullen worden gemaakt of niet, door de waarborgen van een algemeen verbond. Ons oordeel over de voorwaarden, welke als fundamenteel en essentiëel aan den duurzamen vrede vooraf kunnen gaan, moet nu uitgesproken worden en niet later, als het wellicht te laat is.

Een enkel verdrag, dat de volkeren van de Nieuwe Wereld niet insluit, kan niet in staat zijn, de toekomst voor oorlogen te vrijwaren. Dus is er maar één vrede, die … door de volkeren van Amerika gewaarborgd kan worden.

De elementen van dien vrede moeten zoodanig zijn, dat zij het vertrouwen van de Amerikaansche regeering winnen en aan haar beginselen voldoen. Zij moeten strooken met de practische politieke overtuiging, door de volkeren van Amerika eens en voor al tot de hun gemaakt en welker bevrediging zij als een bestaansdoel beschouwen.

Ik wil niet zeggen, dat de Amerikaansche regeering den voorwaarden, waarop de oorlogvoerenden tot overeenstemming zouden kunnen komen, zonder meer in den weg wil staan, of deze, als zij eenmaal gemaakt zijn, hoe ze ook mogen zijn, teniet zou doen.

Ik stel voorop, dat louter vredesvoorwaarden tusschen de oorlogvoerenden den oorlogvoerenden zelf niet zouden voldoen. Overeenkomsten alleen kunnen den vrede niet verzekeren. Het is absoluut noodzakelijk een macht in het leven te roepen als waarborg voor het bindend karakter der overeenkomst, een macht, zóóveel grooter dan de macht van eenige natie, die thans in den strijd is gewikkeld, of van eenig bestaand of voorgenomen verbond, dat geen natie of eventueele combinatie van mogendheden haar zou trotseeren of weerstaan. Wil de binnenkort te sluiten vrede, duurzaam zijn, dan moet hij verzekerd worden door de geörganiseerde macht der menschheid.

De voorwaarden, waarop de vrede zal gesloten worden, zullen bepalen, of het een vrede is, waarvoor zulk een waarborg geteekend kan worden. De vraag, waarvan de geheele toekomstige vrede en de politiek der wereld afhangt, is deze:

Is de tegenwoordige strijd er één voor een billijken en duurzamen vrede of slechts voor een nieuw machts evenwicht? Als het slechts een strijd voor een nieuw machtsevenwicht is, wie kan en wil dan het stabiele evenwicht van de nieuwe regeling waarborgen? Alleen een rustig Europa kan een stabiel Europa zijn. Er moet geen machtsevenwicht zijn, maar een gemeenschap van macht, geen georganiseerde concurentie, maar een georganiseerde gemeenschappelijke vrede.

Gelukkig hebben wij in dit opzicht zeer stellige verzekeringen gekregen. De politici van beide groepen naties, die tegenover elkaar staan, hebben in bewoordingen, die tot geen misverstand kunnen leiden, verklaard, dat het doel, dat zij zich voor oogen hebben gesteld, geenszins is hun tegenstanders te vernietigen. Wat deze verzekeringen inhouden, is wellicht allen niet even duidelijk. Het is ook mogelijk, dat men er aan weerszijden der zee een andere beteekenis aan hecht.

Ik meen, dat het raadzaam zal zijn, als ik uiteenzet, welke opvatting wij hieromtrent hebben.

De eerste eisch, is, dat er een vrede zonder overwinning moet zijn. Ik verzoek, dat men mij toestaat mijn eigen meening daarover te hebben en dat men goed versta, dat ik geen andere interpretatie in de gedachte heb. Ik streef er slechts naar, de werkelijkheid onder het oog te zien en dat wel zonder verbloeming.

Overwinning zou beteekenen een vrede, den verliezer opgedrongen, de voorwaarden van den overwinnaar, den overwonnene opgelegd. Zij zouden aanvaard worden met diepe vernedering, ondraaglijke opoffering en een wrok, een wreede herinnering achterlaten, waarop de vredesvoorwaarden niet duurzaam, maar als op drijfzand zouden rusten.

Alleen een vrede tusschen even sterken kan duurzaam zijn, een vrede, welks beginsel is gelijkheid en gemeenschappelijke deelneming in gemeenschappelijke voordeelen. De

ware geestesgesteldheid, de ware gevoelens tusschen de naties zijn even noodzakelijk voor een duurzamen vrede als de billijke regeling van lastige kwesties van grondgebied en van nationale en rasverwantschap.

De gelijkheid der naties, waarop een duurzame vrede moet berusten, moet een gelijkheid van rechten zijn. De garanties, moeten geen verschil tusschen groote en kleine naties, erkennen, tusschen hen, die machtig en hen, die zwak zijn. Het recht moet gebaseerd zijn op de gemeenschappelijke, niet op de individueele sterkte van de naties van welke de wereldvrede zal afhangen.

Gelijkheid van grondgebied of hulpbronnen kan natuurlijk niet bestaan, evenmin als een andere vorm van gelijkheid, welke niet door de gewone vreedzame en wettige ontwikkeling der volkeren zelf verkregen is. Niemand vraagt of verwacht meer dan gelijkheid van rechten. De menschheid ziet thans uit naar vrijheid om te leven, niet naar machtsevenwicht.

Het gaat om iets hoogers dan gelijkheid van rechten tusschen georganiseerde staten. Geen vrede kan of mag duurzaam zijn, als hij het beginsel niet erkent, dat de regeeringen al haar wettige macht bekleeden met toestemming van hen, die geregeerd worden en dat nergens het recht bestaat, volkeren van potentaat aan potentaat over te leveren als waren zij persoonlijk eigendom.

Ik neem aan, als ik een enkel voorbeeld mag aanhalen, dat alle staatslieden het er over eens zijn, dat een vereenigd, onafhankelijk en autonoom Polen moet bestaan en dat van nu af aan onbeperkte vrijheid van leven, godsdienst, industriëele en sociale ontwikkeling gewaarborgd moet worden voor alle volkeren, die tot nu toe onder de macht van regeeringen, welker geloof en doel strijdig is met het hunne, hebben gestaan.

Als ik hiervan spreek, doe ik dat niet, wijl ik een abstract politiek beginsel wensch vast te leggen, dat hun, die de vrijheid in Amerika hebben willen opbouwen, steeds zeer dierbaar was, maar om dezelfde redenen, waarom ik van andere vredesvoorwaarden gesproken heb, welke mij duidelijk ontoelaatbaar toeschijnen, omdat ik oprecht wensch de werkelijkheid bloot te leggen.

Een vrede, die dit beginsel niet erkent en aanvaardt, zal onvermijdelijk weer omvergeworpen worden. Hij zal niet op de kracht van de overtuiging der menschheid steunen De geest van heele volkeren zal er zich tegen verzetten en er voortdurend tegen strijden, en de geheele wereld zal met hen sympathiseeren. De wereld kan slechts dan vreedzaam zijn, als haar leven op duurzame grondslagen berust en een duurzamen grondslag kan niet voorhanden zijn, waar de wil zich verzet, waar geen geestelijke rust en geen gevoel van rechtvaardigheid, vrijheid en recht bestaat.

Zooverre mogelijk, moet bovendien ieder groot volk, dat nu naar de volle ontwikkeling van zijn hulpmiddelen streeft, een rechtstreekschen uitgang naar de groote wegen der zee verzekerd zijn. Waar dit niet door afstand van gebied kan bereikt worden, zal het zeker kunnen bereikt worden door het neutraliseeren van de toegangswegen onder algemeene garantie, wat op zich zelf reeds een verzekering van den vrede zou beteekenen. Geen natie mag van den toegang tot de open wegen van den wereldhandel verre gehouden worden. De zeeweg moet zoowel door wettelijke bepalingen, als door de werkelijkheid vrij zijn.

De vrijheid der zeeën is eene „conditio sine qua non" voor den vrede, eene gelijkheid van samenwerken. Vele indertijd geldende regelen van internationaal recht zullen ongetwijfeld moeten worden onderworpen aan een radicale omwerking, om de vrijheid der zeeën inderdaad te waarborgen en het gemeenschappelijk gebruik er van voor de menschen onder alle omstandigheden te verzekeren. Maar de beweegreden tot invoering van dergelijke veranderingen is overtuigend en van dwingende kracht; zonder deze wijziging kunnen er geen vertrouwen en geen goede betrekkingen tusschen de volkeren bestaan. Het voortdurend vrije onbedreigde verkeer van volk tot volk is een wezenlijk deel van den vrede en het ontwikkelingsproces. Het behoeft niet moeilijk te wezen de vrijheid der zeeën te definiëeren of te waarborgen, wanneer de regeeringen der geheele wereld den oprechten wil hebben het hierover eens te worden. Dit is een vraagstuk, dat met de beperking der oorlogstoebereidselen ter zee en het samenwerken van de vloten der geheele wereld, om de zeeën vrij en veilig te houden, eng verband houdt.

En het vraagstuk der beperking van de oorlogstoebereidselen ter zee brengt ook het grootere en wellicht moeielijker vraagstuk te berde, hoe voor de landlegers en voor elk program van militaire toebereidselen eene beperking kan worden gevonden. Hoe moeilijk en vol voetangels en klemmen deze vraagstukken ook wezen mogen, zij moeten met volstrekte onbevooroordeeldheid beschouwd en in den geest van eene werkelijke tegemoetkoming worden opgelost, wil de vrede eene verbetering brengen en duurzaam zijn.

Zonder offers en concessies is de vrede onmogelijk. De geest van rust en zekerheid zal nimmer onder de volkeren leven, wanneer groote, zwaar-drukkende uitrustings-maatregelen ook in de toekomst genomen worden en zullen worden voortgezet. De staatslieden der wereld moeten voor den vrede werken en de volkeren moeten hun politiek aan dit standpunt aanpassen, zooals zij zich tot dusver hebben voorbereid op den oorlog, op den onbarmhartigen oorlog en den wedijver.

De kwestie der oorlogsuitrustingen, zoowel te water als te land, is een kwestie, die zoo onmiddellijk en zoo beslissend mogelijk met het toekomstig lot van de volkeren en van het menschen-geslacht verbonden is.

Ik heb over deze groote dingen zonder voorbehoud en met de grootste duidelijkheid gesproken, wijl mij zulk een optreden noodzakelijk scheen, wil het groote verlangen van de wereld naar vrede vrij aan het woord en tot uiting komen. Ik ben misschien de **eenige** mensch in een hooge verantwoordelijke positie onder alle volkeren der aarde, die zich vrij kan uitspreken en niets behoeft te verzwijgen. Ik spreek als een particulier man en toch natuurlijk tegelijk als verantwoordelijk hoofd van een groote regeering. Ik ben overtuigd, dat ik gezegd heb, wat het volk der Vereenigde Staten van mij verwacht.

Mag ik er nog aan toevoegen, dat ik, naar ik hoop en vertrouw, feitelijk over de democraten en vrienden van de menschheid en van elk democratisch program onder ieder volk spreek.

Gaarne zou ik het vertrouwen mogen hebben, dat ik ook in den geest van de stomme massa der menschheid allerwegen spreek, die nog geen gelegenheid had, uitdrukking te geven aan haar werkelijke gevoelens over het wegkwijnen en de vernietiging waardoor zij de menschen en staten getroffen ziet, die het dierbaarste aan haar hart zijn.

Als ik de verwachting uitspreek, dat volk en regeering der Vereenigde Staten en de overige beschaafde volkeren der aarde zich ter verzekering van een blijvenden vrede op den grondslag van de door mij uiteengezette voorwaarden kunnen vereenigen, spreek ik met des te grooter koenheid en met des te grooter vertrouwen, daar het voor iederen denker duidelijk is, dat in een dergelijke toestemming geen afwijking, noch van vrije nationale overleveringen, noch van deze nationale publiek gelegen is, maar dat daarin veeleer de vervulling ligt van alles, wat wij verkondigd en waarvoor wij gestreden hebben.

Ik stel daarom voor, dat de volkeren eenstemmig zich de leer van President Monroe als wereldleer zullen eigen maken, n.l. dat geen volk er naar streven moet zijn regeeringsvorm aan een ander volk op te dringen of tot een andere natie uit te strekken, maar dat het veeleer ieder volk, het kleine zoowel als het groote en machtige, vrij moet staan zijn regeeringsvorm en zijn ontwikkelingsgang overhinderd en onbedreigd, onverschrokken zelf te bepalen.

Ik stel voor, dat alle volkeren er in de toekomst van zullen afzien zich in bondgenootschappen te zullen verwikkelen, welke hen in den wedijver om den macht drijven en hen in een net van intriges en egoïstische concurrentie verstikken en hun eigen belangen door invloeden verwarren, welke hun van buiten opgedrongen worden.

In het concert der mogendheden zijn geen ingewikkelde allianties als allen zich vereenigen om in denzelfden geest voor hetzelfde doel te handelen en te arbeiden, allen in het gemeenschappelijk belang om te behouden het genot van de vrijheid en van het eigen leven onder gemeenschappelijke bescherming.

Ik stel den regeeringen, met toestemming van de geregeerden, die vrijheid ter zee voor, die op de internationale conferentie ook de vertegenwoordigers van het volk der Vereenigde Staten met welsprekendheid, als overtuigde aanhangers der vrijheid, bepleit hebben en een beperking van de oorlogstoerustingen, die uit de legers en vloten alleen een werktuig van orde, maar geen werktuig voor een aanval of een zelfzuchtige gewelddaad maakt.

Dit zijn de Amerikaansche grondstellingen en de Amerikaansche beginselen. Voor andere kunnen wij niet optreden. Het zijn de grondstellingen en beginselen van vooruitziende mannen en vrouwen van alle plaatsen onder elk modern volk en onder elke vooruitstrevende gemeenschap. Het zijn de grondstellingen der menschheid; zij moeten tot uiting komen.

BEKENDMAKING.

De verkoop van ZILVEREN GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van den 1sten Sept. 1915 t/m den 28sten Februari 1916 onder Nos. **6498 O,** t/m **5454 P,** zal plaats hebben op *Donderdag* den 12en April a.s., en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, den 7en April 1917.

De Voorzitter,

3 C. S. GORSIRA.

A. N. V.

Groep Ned. Antillen.

Ouders of voogden, die geldelijken steun wenschen te ontvangen ten behoeve van hun kinderen of pupillen om te gemoet te komen in de kosten voor vak-opleiding in Nederland, of die wenschen dat hun kinderen of pupillen meer uitgebreid onderwijs zullen genieten op een bevoegde school in de Willemstad, worden verzocht voor 1 Juli e.k. hiervan schriftelijke opgave te doen aan het Groepsbestuur.

Bij deze opgave te vermelden welk onderwijs gewenscht wordt, of de aanvraag geldt voor een meisje of een jongen, alsmede den ouderdom van het kind.

Curaçao, April 1917.

Bekendmaking.

De Voogdijraad op Curaçao vestigt de aandacht van het publiek op de artikelen 17 en 83 en op de slotbepaling van het Koninklijk Besluit van 25 April 1916, Nr. 108 (P. B. 1916, Nr. 27) tot nadere wijziging en aanvulling van het Burgerlijk Wetboek voor de Kolonie Curaçao.

Artikel 17 luidt gedeeltelijk als volgt:

„Artikel 338a. De vader van een natuurlijk kind, dat niet door hem erkend is, is verpligt, door eene uitkeering, in het onderhoud en de opvoeding van het kind gedurende de minderjarigheid te voorzien.

Artikel 338f Hij, die ingevolge artikel 338a tot uitkeering is verpligt, is tevens gehouden, aan de moeder van het kind te vergoeden de kosten van hare bevalling en van haar onderhoud gedurende de eerste zes weken na hare bevalling, door den regter naar billijkheid te begrooten, met in acht neming van het plaatselijk gebruik. Deze verpligting bestaat ook, indien het kind niet levend ter wereld komt."

Nadere inlichtingen zijn te verkrijgen bij den Secretaris, Fort Amsterdam.

De Voorzitter van den Voogdijraad,

D. I. QUERIDO.

De Secretaris,

2—3 *H. FORBES SCHOTBORGH.*

HAVEN-NIEUWS

VAN 31 MAART — 14 APRIL.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Commewijne	N A de Boer	4 April	New York	5 April	Paramaribo
Caracas	H Hichborn	4 "	La Guayra	4 "	New York
Merida	A Johanson	4 "	Maracaibo	6 "	Pto Cabello
Fr Hendrik	P Koningstein	2 "	Pto Barrios	? "	?
Maracaibo 1	P W Johnson	7 "	New York	7 "	Maracaibo
Adonis	C Pater	12 "	New York	18 "	New York
Merida	A Johanson	8 "	Pto Cabello	9 "	La Guayra
Merida	A Johanson	11 "	La Guayra	12 "	Maracaibo
Philadelphia	G W Goodman	11 "	New York	12 "	La Guayra
Maracaibo	P W Johnson	12 "	Maracaibo	12 "	New York
Buenos Aires	Juan Pérez	1 April	Colón	1 April	Barcelona
Skulda	Larsen	1 "	Norfolk	3 "	Cuba

Schoeners	Aankomst	van	Schoeners	Vertrek	naar
Estelle H	31 Maart	Isla Barlov	*Maracaibo*	31 Maart	Maracaibo
Victoria	31 "	Velade Coro	*Carlota H*	31 "	Maracaibo
Sirena H	1 April	Maracaibo	*Nereida*	31 "	Pto Cabello
Hirondelle H	2 "	Maracaibo	*Victoria*	4 April	Vela de Coro
Gracela H	2 "	Maracaibo	*Land Rose*	3 "	Bonaire
Marina V	3 "	Maracaibo	*Carolina D*	3 "	Bonaire
20 de Julio H	4 "	Aruba	*Meteor*	5 "	Maracaibo
Carmelita V	5 "	Pto Cabello	*Gacela H*	5 "	Maracaibo
Rosamaria	4 "	Aruba	*Rosamaria*	4 "	Aruba
Themis	7 "	Pto Cabello			

1. Dit S.S. komt weer eenige dagen later.